

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Hubáčka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **Mgr. M. Š.**, zastoupen Mgr. Miluší Pospíšilovou, advokátkou se sídlem Paprsková 10/1340, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu v řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 10. 4. 2015, sp. zn. Si 414/2015, k návrhu žalobce a Městského soudu v Praze na přikázání věci jinému soudu,

t a k t o :

Věc vedená u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 163/2015 **se p ř i k a z u j e** Krajskému soudu v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce požádal dne 27. 3. 2015 Městský soud v Praze jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, o poskytnutí následujících informací: 1) jaká byla profesní kariéra Mgr. J. K. dříve, nežli byl jmenován soudcem, tj. jakou vykonával práci (zejména u orgánů veřejné moci), u kterého zaměstnavatele a po jakou dobu (od – do) tuto práci vykonával?; 2) Kdy byl Mgr. J. K. jmenován soudcem, popřípadě u jakých jiných soudů a kdy postupně jako soudce působil, nežli se stal soudcem Městského soudu v Praze?; 3) Bylo v minulosti vedeno proti soudci Mgr. J. K. trestní řízení nebo kárné řízení, a pokud ano, z jakého důvodu a s jakým výsledkem?; 4) jakého hrubého příjmu, včetně odměn, dosahuje Mgr. J. K. jako soudce Městského soudu v Praze od doby, kdy se stal soudcem až do současnosti, s uvedením všech příjmů a odměn za každý kalendářní měsíc?; 5) V jakém roce je Mgr. J. K. narozen a ve které obci má trvalé bydliště?

Žádost žalobce ze dne 27. 3. 2015 byla zčásti vyřízena dopisem Městského soudu v Praze ze dne 10. 4. 2015 a zčásti odmítnuta rozhodnutím Městského soudu v Praze ze dne 10. 4. 2015, sp. zn. Si 414/2015, šlo-li o podání informace o tom, jaká byla profesní kariéra soudce Mgr. J. K. dříve, nežli byl jmenován soudcem, jakém roce je tento soudce narozen a v které obci má trvalé bydliště.

Žalobce poté podal dne 12. 10. 2015 u věcně a místně příslušného Městského soudu v Praze žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu v řízení o odvolání žalobce ze dne 5. 5. 2015, které bylo podáno proti rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 10. 4. 2015, sp. zn. Si 414/2015, jímž bylo rozhodnuto o uvedeném odmítnutí žádosti žalobce o informace ze dne 27. 3. 2015.

Rozhodnutím žalovaného Ministerstva spravedlnosti ze dne 21. 10. 2015, č. j. MSP-345/2015-OT-OSV/4, bylo z podnětu odvolání žalobce ze dne 5. 5. 2015 zrušeno podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 10. 4. 2015, sp. zn. Si 414/215, a věc mu byla vrácena k novému projednání.

Žalované Ministerstvo spravedlnosti v písemném vyjádření k žalobě ze dne 26. 10. 2015, které bylo doručeno Městskému soudu v Praze dne 27. 10. 2015, uvedlo, že již rozhodlo o žalobcově odvolání ze dne 5. 5. 2015 výše uvedeným rozhodnutím ze dne 21. 10. 2015, č. j. MSP-345/2015-OT-OSV/4, a proto z tohoto důvodu navrhuje zamítnutí žaloby.

Žalobce posléze podal dne 30. 10. 2015 u Městského soudu v Praze návrh na přikázání uvedené věci jinému krajskému soudu s tím, aby tímto soudem byl Krajský soud v Praze. Svůj návrh odůvodnil tak, že se projednávaná věc týká správního řízení probíhajícího v prvním stupni před Městským soudem v Praze, v němž rozhodoval předseda (místopředseda) Městského soudu v Praze jakožto prvostupňový správní orgán. Ve skutkově a právně obdobných věcech žalob stejného žalobce proti stejnému žalovanému na ochranu proti nečinnosti správního orgánu byly tyto věci příkazovány Nejvyšším správním soudem k projednání Krajskému soudu v Praze z důvodu vyloučení všech soudců specializovaných správních senátů Městského soudu v Praze. Namátkou lze odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 3. 2007, č. j. Nad 8/2007 - 40, ze dne 4. 6. 2007, č. j. Nad 15/2007 - 30, ze dne 29. 2. 2008, č. j. Nad 4/2008 - 47, ze dne 12. 11. 2009, č. j. Nad 22/2009 - 62, ze dne 9. 9. 2010, č. j. Nad 43/2010 - 18, ze dne 18. 1. 2012, č. j. Nad 33/2011 - 17, ze dne 29. 2. 2012, č. j. Nad 3/2012 - 22, ze dne 19. 9. 2012, č. j. Nad 77/2012 - 35 a ze dne 19. 3. 2014, č. j. Nad 92/2014 - 13, která byla vydána ve věcech stejných účastníků. Uvedená skutečnost je tedy důvodem pro vyloučení všech soudců správního úseku Městského soudu v Praze a pro přikázání věci jinému krajskému soudu podle § 9 s. ř. s. Nejvhodnějším soudem, kterému by měla být věc přikázána, se jeví Krajský soud v Praze, u něhož může řízení proběhnout bez zbytečného zvýšení nákladů.

Městský soud v Praze sdělil žalobci dopisem ze dne 6. 11. 2015, sp. zn. Si 414/2015, že mu ještě zasílá na základě rozhodnutí žalovaného Ministerstva spravedlnosti ze dne 21. 10. 2015, č. j. MSP-345/2015-OT-OSV/4, doplnění k žádosti o informaci (bod 1), že Mgr. J. K. působil v letech 2002-2007 jako právník v právním oddělení odboru stavebního Magistrátu hlavního města Prahy a že od 1. 9. 2007 nastoupil jako asistent u Městského soudu v Praze, kde tuto funkci vykonával až do svého jmenování soudcem dne 12. 1. 2010. Funkci soudce posléze vykonával až do své rezignace ke dni 30. 6. 2015. K bodu 5 Městský soud v Praze uvedeným dopisem ještě sdělil žalobci, že se Mgr. J. K. narodil v roce X a že jeho místem bydliště je B.

Žalobce posléze informoval Městský soud v Praze dopisem ze dne 9. 11. 2015, že rozhodnutí žalovaného Ministerstva spravedlnosti ze dne 21. 10. 2015, č. j. MSP-345/2015-OT-OSV/4, mu bylo doručeno dne 3. 11. 2015 vhozením do poštovní schránky, čímž byla ukončena i nečinnost žalovaného správního orgánu. Současně žalobce uvedl, že s ohledem na uvedené skutečnosti bere svou žalobu zpět a navrhuje, aby soud, kterému bude věc přikázána Nejvyšším správním soudem, řízení zastavil a uložil žalovanému podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. povinnost k náhradě nákladů řízení (soudní poplatek 2.000 Kč, příprava a převzetí zastoupení, sepis žaloby, sepis vyjádření a návrhu na delegaci věci, zpětvzetí žaloby).

Městský soud v Praze též předložil Nejvyššímu správnímu soudu svůj návrh ze dne 12. 1. 2016 na přikázání věci jinému krajskému soudu (§ 9 odst. 1 s. ř. s.), který byl kasačnímu soudu doručen i se spisem dne 20. 1. 2016. Svůj návrh odůvodnil tím, že v řízení rozhodoval

pokračování

jako správní orgán I. stupně a tato skutečnost by mohla zavdat objektivní pochybnosti o nepodjatosti všech soudců specializovaných senátů správního soudnictví městského soudu. Městský soud ve svém návrhu přitom odkázal příkladmo na závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené ve věcech vedených pod sp. zn. Nad 33/2011, Nad 3/2012, Nad 77/2012 či Nad 92/2014.

Žalovaný se k návrhu na delegaci nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud shledal návrhy na přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu důvodnými.

Ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s. upravuje možnost Nejvyššího správního soudu přikázat věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát.

Podle § 9 odst. 3 s. ř. s. mají účastníci právo se vyjádřit k tomu, kterému soudu má být věc přikázána.

V citovaném ustanovení je upraven případ tzv. delegace nutné, která je podmíněna vyloučením všech soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu, který má věc jako soud věcně a místně příslušný projednat a rozhodnout.

Předsedkyně senátu Městského soudu v Praze, kterému podle rozvrhu práce přísluší věc projednat, poukázala na důvody pro vyloučení všech soudců, kteří vyřizují agendu správního soudnictví, neboť v projednávané věci žaloba napadá rozhodnutí žalovaného, jímž bylo přezkoumáváno prvostupňové rozhodnutí Městského soudu v Praze.

V těchto případech lze mít za důvodné pochybnosti o nepodjatosti těchto soudců, protože Městský soud v Praze v řízení rozhodoval jako správní orgán I. stupně, což je subjekt totožný se správním soudem, který by měl ve věci rozhodnout. Všichni soudci specializovaných senátů tohoto soudu jsou proto vyloučení pro možnou podjatost.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti nelze pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného městského soudu sestavit senát, a z toho důvodu jsou splněny zákonné podmínky pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu.

K objektivní pochybnosti o nepodjatosti soudců v situaci, kdy by měli rozhodovat o žalobě proti rozhodnutí soudu, u něhož sami působí, Nejvyšší správní soud odkazuje na své rozhodnutí ze dne 30. 9. 2005, č. j. 4 As 14/2004 - 70 (dostupné na www.nssoud.cz). Na zaujatém právním názoru uvedeném v tomto rozhodnutí Nejvyšší správní soud setrvává. Tento názor plyne z obecné právní zásady „*nemo iudex in causa sua*“, podle které nikdo nesmí být soudcem ve vlastní věci, a ve sporu mezi dvěma subjekty musí vždy rozhodovat nezávislý třetí subjekt. Tato obecná pravidla jsou obecně uznávána jako zásady spravedlnosti a to i tehdy, jestliže nejsou normativně vyjádřena v pozitivním právu (srov. Knapp, V. *Teorie práva*, C. H. Beck, Praha 1995, str. 83).

Nejvyšší správní soud se plně ztotožňuje i s právními názory, které ve svých rozhodnutích vyjádřil Ústavní soud [např. náleze ze dne 4. 12. 1997, sp. zn. II ÚS 218/97, (www.judikatura.cz) nebo ze dne 11. 3. 1998, sp. zn. IV ÚS 466/97, Sb. n. u. US Svazek č. 10 Nález č. 38 str. 251] o rozdělení a přísném oddělení soudní moci na složku jurisdikční a správní, ale současně poukazuje na to, že tyto závěry je nutno při jejich aplikaci posuzovat v kontextu,

který vyjádřil Ústavní soud v nálezu pléna ze dne 11.7.2006, sp. zn. Pl. ÚS 18/06 [č. 397/2006 Sb.]. V něm Ústavní soud vyslovil, že „výkon státní správy soudů neodpovídá svojí povahou obecnému vymezení výkonu státní správy. Jedná se v tomto případě o specifickou činnost vykonávanou pouze uvnitř soudní soustavy a podmiňující více či méně vlastní rozhodovací činnost soudů“.

Konečně, jak i žalobce sám uvádí, Nejvyšší správní soud setrvale rozhoduje ve skutkově a právně podobných věcech stejně jako nyní.

Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud přikazuje předmětnou věc k rozhodnutí o zpětvzetí žaloby a náhradě nákladů řízení Krajskému soudu v Praze, což nepřinese ani zvýšení dalších nákladů.

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. února 2016

JUDr. Jaroslav Hubáček
předseda senátu